

ИВАЙЛО Г. ИВАНОВ

ВЕРИГА

chitanka.info

Не се страхувай от мен. Нищо лошо няма да ти сторя, пък и не бих могъл. Ние с теб сме две много различни същества. Свързва ни единствено тази прокълната Къща... Послушай ме — разруши я! От нея не трябва да остане камък върху камък! Побързай да я унищожиш, иначе тя ще го направи с теб. Тази Къща не е твоят дом. Тя не може да бъде дом за никого. Тя е демон, повярвай ми...

Някога, преди много години, аз купих тази Къща. Не зная какво точно ме привлече в нея. Беше доста запазена, красива и вдъхваща уважение стара сграда. Може би това ме накара да си я пожелаая. Фактът, че местните хора избягваха да се навъртат около нея и че дори крадците не я посещаваха, тогава не ми направи никакво впечатление. В действителност обаче не аз, а тя ме беше избрала. Но когато го разбрах, вече беше много късно...

В тази Къща изглежда може да се прави всичко друго, освен да се живее нормално. Дните в нея бяха отвратително еднообразни и скучни, а нощите... Ах, на никого не пожелавам такива нощи... Никога в тази проклетата Къща не съм могъл да спя спокойно. Разнасяха се странни шумове, скърцания, гласове... Не се виждаше нищо, но се чувствах ужасно. Имах усещането, че от всички страни хиляди призрачни погледи ме наблюдават злорадо и подигравателно. Кратките ми сънища винаги бяха невъобразими кошмари. В тях имаше само болка, страх и всепоглъщащ мрак, който се увиваше около голото ми тяло, за да го задуши. Когато се събуждах, плувнал в пот, ми се струваше, че съм легнал върху хиляди нажежени въгленчета, а в стените на Къщата отекваше пронизителен, ехиден кикот... Къщата живееше свой собствен живот. Аз бях просто някакъв паразит. Това не беше МОЯТА къща — аз бях НЕЙНИЯТ жител. Сигурен съм, че и ти сега се чувстваш така.

Видях призрака в една нощ, когато след отчаяни опити да заспя излязох на верандата да изпуша една пура на спокойствие. Беше около полунощ. Привидението излезе от къщата и тръгна към най-отдалечения край на двора. То влачеше след себе си тежка желязна верига, в която бе оковано. Нейният край се губеше в Къщата. След като измина двадесетина метра, привидението се спря, обърна се към веригата, а после вдигна очи към мен. В погледа му имаше учудване и

някакъв смразяващ кръвта ужас. После всичко изчезна... Това се повтаряше всяка вечер. С отвратителна точност Онова излизаше в дванайсет... Към всички кошмари, с които ме преследваше Къщата, се прибави още един. Усещах, че полудявам.

Кой ли дявол ме отведе него ден в библиотеката? Там намерих книга, в която бяха описани всички начини за борба с духове. Откъде можех тогава да зная, че точно тази проклета библиотека, която Къщата услужливо ми предложи, беше примамката, след докосването на която вратата на този сатанински капан щеше да хлопне зад гърба ми? Следвайки указанията на книгата, разкопах мястото, където духът изчезваше, и намерих там човешки скелет. Изгорих го — така душата на оня, който стоеше между живота и смъртта, трябваше да намери покой.

Същата вечер, преди полунощ, излязох на верандата. Мина дванайсет, но Онова не се появи. Тогава реших да се поразходя навън. Мислех си, че всичко е свършило... Излизайки, изобщо не забелязах, че часовникът в Къщата удряше полунощ. Моят беше избързал... Изминах двадесетина метра и тогава усетих в тялото си удивителна лекота. Като че ли щях да полетя. Но някаква необяснима сила не ми позволяваше дори да помръдна. Обърнах се и видях, че съм окован с тежка желязна верига...

Краят ѝ се губеше някъде в къщата. С ужас погледнах към верандата и видях теб... Видях теб... Стоиш там и пушиш пура... Дяволът си играеше с времето и с нас.

Унищожни Къщата, човече, иначе ще бъдеш следващият! Остави костите ми, които са дълбоко в земята, да гният спокойно. Аз си го заслужих. Не мисли за всички нас, които минахме оттук — ние сме обречени... Само не оставай в Къщата! Не идвай в нашия свят!

Там няма нищо. Само една тежка желязна верига.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.